

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 33

гр. София, 29.04.2022 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

при участието на секретаря ТАНЯ ИЛ. ДИМЧЕВА
като разглежда докладваното от полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20226000600033 по описа за 2022 година

и с участието на прокурора полк. Нивелин Начев

образувано по частен протест на прокурор от ВОП-Пловдив, срещу определение № 6/21.04.2022 година по чнд № 63/2022 г. на ВС – Пловдив.

Производството е по реда на чл. 64, ал. 8 вр. ал. 7 от НПК.

С обжалваното определение състав на Военен съд – Пловдив е оставил без уважение искането на основание чл. 64, ал. 1 НПК на военен прокурор от ВОП-Пловдив за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо лицето ефрейтор Г. С. И. от в. ф. .... – гр. К. за престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 1 вр. чл. 115 от НК и по чл. 339, ал. 1, пр. 1 от НК, като е взел спрямо него мярка за неотклонение „домашен арест“.

Срещу определение № 6/21.04.2022 г. по чнд № 63/2022 г. на ВС – Пловдив е постъпил протест от прокурор от ВОП – Пловдив, с който се иска определението на съда с което е взета мярка за неотклонение „домашен арест“ да бъде отменено, и спрямо ефрейтор И. да бъде взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

В протеста се сочи, че са налице основанията на чл. 63 НПК за взимане на най-тежката мярка за неотклонение с оглед престъпленията за които му е повдигнато обвинение. Посочва се, че от събраните до момента доказателства може да се направи предположение, че ефрейтор И. е извършил тези престъпления. Приема се протеста, че е налице опасността ако И. не бъде задържан, той да се укрие или да извърши друго престъпление.

В съдебно заседание прокуратурата поддържа протеста на ВОП –

Пловдив и иска вземане на мярка „задържане под стража“ спрямо обвиняемия И., като бъде отменено определението на Пловдивския военен съд.

В съдебно заседание защитника на обвиняемия адв. Д. М. от АК – С.З. иска определението на ВС – Пловдив да бъде потвърдено. Сочи се, че това е най-подходящата мярка за неотклонение спрямо ефрейтор И., тъй като същият е с постоянен адрес, не е осъждан, грижи се за три дъщери /една от които непълнолетна и две малолетни/. Отделно се изтъква, че няма опасност обвиняемия да се укрие или да извърши друго престъпление. Изтъква се, че се касае за случайно деяние при което обвиняемия не е имал за цел да застреля пострадалия А. П. Л., а само да го сплаши.

Обвиняемия И. поддържа казаното от защитника си и иска определението на ВС – Пловдив да бъде потвърдено, а протеста да не бъде уважаван. Сочи, че само той се грижи за трите си деца, а майка им има психически проблеми.

Военно-апелативният съд, като взе предвид материалите по досъдебното производство, изложените от страните доводи и първоинстанционния съдебен акт, намери за установено следното:

Протеста е подаден в срок чрез съда постановил първоинстанционния съдебен акт и е процесуално допустим.

Досъдебното производство № 18-Рп/2022 г. по описа на ВОП – Пловдив е било образувано от разследващ орган по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК на 20.04.2022 г. за престъпление по чл. 115 от НК.

С постановление от 21.04.2022 г. спрямо обвиняемия ефрейтор Г. С. И. от в. ф. .... – К. са повдигнати обвинения:

По чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 1 вр. чл. 115 от НК за това, че на ....2022 г. около 23.30 часа, в местността «К.» в землището на с. Е., общ. К., обл. С.З. в постройка изградена до козарник умишлено умъртвил другото – А. П. Л., ЕГН ***** от гр. К. като деянието е извършено по начин и със средство опасно за живота на мнозина /чрез употреба на самоделно оръжие, наподобяващо пистолет с надпис върху металната част ..... мм/, а така също и по:

По чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК за това, че на ....2022 г. около 23.30 часа, в местността «К.» в землището на с. Е., общ. К., обл. С.З. в постройка изградена до козарник, държал самоделно оръжие наподобяващо пистолет с надпис върху металната част ..... мм., представляващо огнестрелно оръжие по смисъла на чл. 4, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗОБВВПИ, без да е има затова надлежно разрешение – по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

При разпита си на досъдебното производство обвиняемия И. сочи, че е прострелял пострадалия А. Л. след спречкване помежду им, но това е било случайно, тъй като целта му е била да го сплаши и да стреля над главата му, а

в момента на изстрела Л. се е изправил и бил уцелен в главата от куршума в следствие на което починал. За И. случилото се било случайно, в състояние на афект и неизбежна отбрана.

В съдебно заседание пред Пловдивския военен съд обвиняемия също сочи, че не е искал да гръмне пострадалия, а само да го сплаши, като не отрича, че го е прострелял. Подробно описва как се е снабдил със самоделния пистолет и че сам го е преправил на боен.

Първоинстанционният съд е взел мярка за неотклонение „домашен арест“ спрямо обвиняемия И. /като не е уважил искането на прокуратурата за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“, тъй като е приел, че в конкретния случай не съществува реална опасност обвиняемия да се укрие или да извърши друго престъпление, няма данни за обвиняемия за други водени срещу него досъдебни производства, същия е с чисто съдебно минало, има постоянен адрес и се грижи за трите си деца.

Въззивната инстанция счита, че протеста на прокуратурата срещу определението на ВС – Пловдив е основателен и следва да бъде уважен. Налице са основанията на чл. 63 НПК за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемия И.. Това е така, тъй като от материалите по делото може да се направи обосновано предположение, че същия е извършил престъпленията за които му е повдигнато обвинение. За първото престъпление /по чл. 116 и др. от НК/ закона предвижда наказание лишаване от свобода от 15 до 20 години, доживотен затвор или доживотен затвор без замяна, а за второто престъпление /по чл. 339, ал. 1 и др. НК/ лишаване от свобода от 2 до 8 години.

Това е така, тъй като обвиняемия И. в обясненията си не отрича прострелването като единствено бяга от умисъла за него. Сам е предал на органите на разследването самоделния пистолет с който е застрелял А. Л. и незаконно притежаваните боеприпаси касаещи второто обвинение. Това е видно от протокола за претърсване и изземване приложен в досъдебното производство, папка 1, л. 24 до 27 като процесуалното следствено действие е одобрено от съд. По делото са разпитани свидетели, които сочат съпричастността на обвиняемия към смъртта на пострадалия. Очевидеца на прострелването свидетелката К. Г. Ж. /живееща с ... на съпружески начала и имаща три деца от него/ посочва подробно как е протекъл инцидента. В нейните показания /л. 17-18 от ДП, папка № 2/ не се говори за произвеждане на изстрел в посока стена и над главата на пострадалия. Напротив същата сочи как обвиняемия се е върнал в постройката където се случва всичко и където били останали само тя и пострадалия А.. След като му била отворена вратата обвиняемия влязъл вътре закарал се на А., че ще го убие с насочен срещу него пистолет и в един момент го гръмнал в главата от педя разстояние. Свидетелите Б. Б., С. М., Г. А. /ДП, папка № 2, л. 13 до 16/ също сочат в показанията си, как обвиняемия е присъствал на събирането в

постройката, където е станал инцидента след което той си е тръгнал, а в последствие когато компанията /без К. и А./ си е тръгнала са го видели как се връща с автомобила си, като ги попитал „ония още ли са там“ и било ясно че се връща при жена си и пострадалия.

Видно от заключението на приложената в съдебно заседание СМЕ на труп № 76/2022 г. е че причина за смъртта на А. Л. е огнестрелно нараняване на главата причинило тежко увреждане на мозъка, като смъртта е настъпила в кратък период от време и е била неизбежна. Входната рана е в областта на лявата вежда, дистанцията на изстрела е от упор. Огнестрелното нараняване в областта на главата е в причинна връзка със смъртта и е причинено от огнестрелно оръжие с патрон чиито проектил е с диаметър 5-6 мм.

От друга страна с оглед разпоредбата на чл. 63, ал. 2, вр. ал. 1 НПК е налице реалната опасност обвиняемият да се укрие или да извърши друго престъпление доколкото това се презюмира от чл. 63, ал. 2, т. 3 от НПК доколкото И. е привлечен за обвиняем за престъпление по чл. 116 от НК за което се предвижда наказание не по-малко от 10 години лишаване от свобода или друго по тежко наказание.

С оглед изложеното въззивната инстанция приема, че са налице основанията за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемия ефрейтор Г.И., като определението на Пловдивския военен съд, с което му е взета мярка за неотклонение „домашен арест“ следва да бъде отменено, а протеста на ВОП – Пловдив уважен.

Факта, че обвиняемия не е осъждан и има постоянен адрес и три малки деца не е основание за взимане на по-лека мярка за неотклонение. Касае се за престъпление /това по чл. 116 от НК/ с изключително висока степен на обществена опасност и съдът счита, че най адекватната мярка за неотклонение в този случай спрямо обвиняемия би била най-тежката – „задържане под стража“.

Ето защо и на основание чл. 64, ал. 7 и 8 от НПК, Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 6/21.04.2022 г. на ВС – Пловдив по чнд № 63/2022 г.

УВАЖАВА протеста на ВОП – Пловдив от 26.04.2022 г. и

ВЗЕМА мярка за неотклонение „задържане под стража“ на обвиняемия ефрейтор Г. С. И. от в.ф. .... - гр. К., ЕГН ***** по ДП № 18-Рп/2022 г. по описа на РС „Военна полиция“ – гр. Пловдив.

Препис от определението **ДА СЕ ИЗПРАТИ** на Началника на

Регионална дирекция „ОХРАНА“ гр. София и Началника на „Следствен арест“ гр. София, бул. „Г. М. Димитров“ 42 за сведение и изпълнение, и за организиране на транспортирането му в Следствен арест – гр. С.З..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____